

Magnus Lagabøtes landslov av 1274.

Dette sier landsloven om sæterdrift:

Kap. 40. Om folks sæterfærd

1. Overalt hvor der er sætre til gaardene (til bøa manna), da skal man fare fra hushagen (hjemmehagen) naar 2 maaneder er gaat av sommeren, medmindre de alle finder at noget andet er bedre.
2. Nu sitter én længre dernede, da skal man forbyde ham at sitte der.
3. Nu sitter han allikevel rolig videre, da skal han (naboen) stevne ham til herredstinget for ran og for hans sæte dernede; da skal tingmændene tildømme kongen en halv mark sølv for græsran, men leilændingen en halv mark sølv for græsværdet.
4. Nu skal han kræve bønder og herredsmænd saa mange som han tarv for at føre hans bufæ fra sin hushage; enhver som ikke farer med, skal bøte 1 øre sølv til kongen, hvis han var opnævnt.
5. Samme straf rammer den, som farer hjem i hushagen før tvimaaned.

Ei side av landsloven tatt inn i lovboka "Codex Hardenbergianus" som er skrevet på 1300-tallet.

Kap. 41. Om folks sætermerker

Nu skal der til sæteren oppe paa fjeldet være [de] merker, som har været fra gammel tid (at fornu fari); de skal ikke flyttes, medmindre han flytter dem ingen mand til mén. Saaledes skal der [være] sætre paa samme maate (svá skal þar sætr at somu). Der skal [andres] smale (smaafæ) ikke sendes med heimbud [til eieren]; der skal horn møte horn og hov [møte] hov.

Magnus Håkonson Lagabøte (1238 - 1280). Norges konge fra 1263 til 1280. Skulptur i kleberstein som er utstilt på Nasjonalbiblioteket i Oslo.